

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. december 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-792-1110
Dok.: BBO41302

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 82 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 11. november 2009.

Brian Mikkelsen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 82 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, om der altid er børnesagkyndige involveret i statsforvaltningernes sager, når der indgår vold i sagerne, både i forhold til partneren og i forhold til børn?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at når der i en sag om forældremyndighed eller samvær fremkommer en påstand om vold begået imod barnet, bopælsforælderen eller et andet medlem af den husstand, hvor barnet dagligt opholder sig, vil det altid føre til, at statsforvaltningen iværksætter en nærmere undersøgelse af sagen. En sådan undersøgelse vil oftest indebære, at der er en børnesagkyndig involveret.

Undersøgelsen vil, afhængig af hvad der er bedst for barnet, kunne gennemføres ved en børnesagkyndig undersøgelse, ved at barnet indkaldes til en samtale i statsforvaltningen samt ved indhentelse af andre oplysninger, herunder oplysninger fra kommunen, politianmeldelser, skadestuerapporter eller krisecentererklæringer.

En børnesagkyndig undersøgelse skal belyse barnets perspektiv, forældrenes samarbejdsevne og samarbejdsmuligheder, ligesom den skal have et fremtidsorienteret perspektiv. Undersøgelsen omfatter særligt samtaler med forældrene og barnet samt observationer af samspejlet mellem hver af forældrene og barnet. Børnesagkyndige undersøgelser udarbejdes af børnepsykiatere eller autoriserede psykologer, gerne med speciale i børnepsykologi/-psykoterapi.

Samtaler med børn i statsforvaltningen gennemføres af børnesagkyndige, som f.eks. kan være psykologer eller socialrådgivere. Inddragelse af børn i form af egentlige samtaler afhænger imidlertid af det enkelte barns modenhed. Det vil således afhænge af det enkelte barn, om dets perspektiv belyses bedst ved en samtale eller på anden måde.

Hvis det vurderes, at et barn ikke er modent nok til, at der kan afholdes en samtale med barnet, må barnets perspektiv søges tilvejebragt på anden vis. Dette kan f.eks. ske ved, at der deltager en børnesagkyndig i sagsbehandlingen, f.eks. ved et tværfagligt møde, eller ved at der indhentes erklæringer fra barnets dagsinstitution, skole eller andre, der har relevante oplysninger om barnet. Sådanne oplysninger kan være en vigtig del af

sagens oplysning og fører samtidig til en indirekte inddragelse af barnet. En sådan oplysning af sagen er i øvrigt ikke begrænset til sager, hvor barnet ikke er modent nok til at gennemføre en samtale i statsforvaltningen.

Justitsministeriet kan herudover oplyse, at statsforvaltningen har mulighed for at træffe en midlertidig afgørelse om suspension af et eksisterende samvær, mens en sag, hvor der er påstand om vold, undersøges nærmere. Derudover kan statsforvaltningen efter anmodning træffe en midlertidig afgørelse om forældremyndighed.

Forligger der dokumentation for, at en samværsforælder har udøvet vold over for barnet, bør en anmodning om afslag på eller ophævelse af samvær altid imødekommes. Voldelig adfærd over for bopælsforælderen eller andre medlemmer af den husstand, hvor barnet opholder sig, kan efter en konkret vurdering også føre til, at samværet afslås, ophæves, eller at der fastsættes overvåget samvær.